

Sygn. akt II K 40/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Rudnik

Protokolant : st. sekr. sąd. Katarzyna Wiktorzak

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Balbiny Stasiak po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2015r. w Sieradzu sprawy **P. K.**, syna R.i A.z domu F., urodzonego (...)w S.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

A. Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 17 lutego 2006r. wydanym w sprawie II K 84/04:

- za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 59 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 58 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk oraz art. 12 kk, popełnione w okresie od września 2002r. do lipca 2003r., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwa wyczerpujące dyspozycję z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wchodzące w skład ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, popełnione w dniach 30 lipca 2003r. i 18 kwietnia 2003r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję z art. 178a § 1 kk, popełnione w dniu 06 kwietnia 2003r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 30 lipca 2003r. do dnia 27 maja 2004r., oraz zatrzymanie w dniu 18 kwietnia 2003r.,

B. Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 lipca 2014r. wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 lutego 2015r. wydanym w sprawie II Ka 851/14, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 158 § 1 kk, popełnione w dniu 26 lutego 2006r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 października 2013r. do dnia 18 października 2013r.,

C. Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 15 września 2014r. wydanym w sprawie II K 54/13, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 59 ust. 1 i 2 i art. 58 ust. 1 i 2 i art. 56 ust. 3 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) w brzmieniu z 20 lipca 2006r. w zw. z art. 12 i art. 11 §2 i art. 65 § 1 ustawy z 06 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553 ze zm.) w brzmieniu z 20 lipca 2006r. w zw. z art. 4 § 1 kk, popełnione w okresie od 27 maja 2004r. do 08 marca 2006r., na karę 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych, przy czym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 kwietnia 2013r. do dnia 10 października 2013r. oraz od dnia 18 października 2013r. do dnia 04 czerwca 2014r., a skazany rozpoczął jej wykonywanie w dniu 09 marca 2015r.,

W PRZEDMIOCIE WYDANIA WYROKU ŁĄCZNEGO:

1. na podstawie art. 85 kk oraz art. 86 §1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach **B i C** wymierza skazanemu **P. K.** karę łączną **5 (pięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności**,
2. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej wobec **P. K.** w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 54/13 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 24 kwietnia 2013r. do dnia 10 października 2013r. oraz od dnia 18 października 2013r. do dnia 04 czerwca 2014r., a także okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IV K 1047/13 Sądu Rejonowego w Częstochowie od dnia 10 października 2013r. do dnia 18 października 2013r., a za początek odbywania tej kary przyjmuje dzień 09 marca 2015r.
3. uznaje wyroki opisane w punktach **B i C** w zakresie kar pozbawienia wolności za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie za podlegające odrębnemu wykonaniu,
4. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie,
5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz. adw. M. B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w niniejszym postępowaniu,
6. zwalnia skazanego z obowiązku poniesienia wydatków związanych z postępowaniem obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 40/15

UZASADNIENIE

W dniu 03 marca 2015r. do Sądu Okręgowego w Sieradzu wpłynął wniosek P. K. o wydanie w stosunku do niego wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 17 lutego 2006r. wydanym w sprawie II K 84/04 P. K. został skazany:

- za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 59 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 58 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk oraz art. 12 kk, popełnione w okresie od września 2002r. do lipca 2003r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwa wyczerpujące dyspozycję z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wchodzące w skład ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, popełnione w dniu 30 lipca 2003r. oraz w dniu 18 kwietnia 2003r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję z art. 178a § 1 kk, popełnione w dniu 06 kwietnia 2003r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie Sąd ten w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzekł wobec skazanego karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 30 lipca 2003r. do dnia 27 maja 2004r., oraz zatrzymanie w dniu 18 kwietnia 2003r.

(dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie w sprawie II K 84/04 – k.

13 – 19 odwrót,

informacja z KRK dotycząca P. K.– k. 6 – 7 odwrót)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 15 września 2014r. wydanym w sprawie II K 54/13 P. K. został skazany za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 59 ust. 1 i 2 i art. 58 ust. 1 i 2 i art. 56 ust. 3 i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) w brzmieniu z 20 lipca 2006r. w zw. z art. 12 i art. 11 §2 i art. 65 § 1 ustawy z 06 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553 ze zm.) w brzmieniu z 20 lipca 2006r. w zw. z art. 4 § 1 kk, popełnione w okresie od 27 maja 2004r. do 08 marca 2006r., na karę 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych, przy czym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 kwietnia 2013r. do dnia 10 października 2013r. oraz od dnia 18 października 2013r. do dnia 04 czerwca 2014r.

(dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 54/13 wraz z uzasadnieniem – k. 41 – 68 odwrót,

informacja z K. dotycząca P. K. – k. 6 – 7 odwrót)

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2015r. wydanym w sprawie II Ka 289/14 Sąd Apelacyjny w Łodzi utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 15 września 2014r. wydany w sprawie II K 54/13.

(dowód: odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydany w sprawie II AKa 289/14 – k. 69 – 69 odwrót)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 lipca 2014r. wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 lutego 2015r. wydanym w sprawie II Ka 851/14, P. K. został skazany za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 158 § 1 kk, popełnione w dniu 26 lutego 2006r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 października 2013r. do dnia 18 października 2013r. ,

(dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie w sprawie IV K 1047/13 wraz z uzasadnieniem - k. 70 - 87,

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie w sprawie VII Ka 851/14 wraz z uzasadnieniem – k. 88 – 93,

informacja z KRK dotycząca P. K.– k. 6 – 7 odwrót)

Karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z dnia 15 września 2014r. wydanym w sprawie II K 54/14 P. K. odbywa od 09 marca 2015r., a jej koniec przypada na dzień 07 października 2018r., przy czym na jej poczet zaliczono okresy od dnia 24 kwietnia 2013r. do dnia 10 października 2013r. oraz od dnia 18 października 2013r. do dnia 04 czerwca 2014r., a kara 1 roku pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 lipca 2014r. wydanym w sprawie IV K 1047/13 ma zostać wprowadzona do wykonania w dniu 07 października 2018r.

P. K. w miejscu zamieszkania - przed osadzeniem go w zakładzie karnym – posiadał pozytywną opinię. W stosunkach sąsiedzkich był osobą bezkonfliktową. Zawsze był miły i uprzejmy w stosunku do innych. Funkcjonariusze policji z KP w D. nie wnosili uwag odnośnie jego zachowania. Po osadzeniu w zakładzie karnym, co miało miejsce w dniu 09 marca 2015r., P. K. odbywa karę pozbawienia wolności w Oddziale Zewnętrznym Zakładu Karnego w S.. Zachowanie skazanego w trakcie pobytu w zakładzie karnym jest przeciętne. Nie był on w tym okresie karany dyscyplinarnie ani nagradzany. Przestrzega przepisów określających zasady i tryb wykonywania kary pozbawienia wolności oraz ustalony w zakładzie karnym porządek. W chwili obecnej skazany nie jest zatrudniony. Zabiega o podjęcie pracy. Sporadycznie udziela się społecznie na rzecz oddziału. Dobrze dba o czystość i estetykę celi mieszkalnej. Chętnie uczestniczy w organizowanych zajęciach kulturalno – oświatowych i sportowych. Czas wolny spędza na oglądaniu telewizji oraz czytaniu prasy. Nie jest uczestnikiem podkultury więziennej. Wobec przełożonych prezentuje właściwe postawy i

zachowania. W celi mieszkalnej jest zgodny. Wobec P. K. nie były stosowane środki przymusu bezpośredniego. Nie zaobserwowano u niego zachowań agresywnych i samoagresji. Nie korzysta z widzeń i przepustek bez dozoru poza obrębem zakładu karnego. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania. P. K. brał udział w programie z zakresu przygotowania do readaptacji społecznej pod tytułem: (...). Program ten realizowany był w terminie od 30 marca do 15 maja 2015r. U skazanego stwierdzono uzależnienie od substancji psychotropowych. Skazany jest bezdzietnym kawalerem. Nie ma sądownie zasądzonych alimentów na rzecz rodziny. Nie ma zobowiązań finansowych nałożonych przez Sąd. W trakcie izolacji penitencjarnej kontakt zewnętrzny w formie widzeń, rozmów telefonicznych i listów utrzymuje z konkubiną, ciotką i wujkiem. Łączą ich serdeczne relacje. Po opuszczeniu zakładu karnego ma zapewnione miejsce zamieszkania. Na temat popełnionego przestępstwa oraz trybu życia przed osadzeniem wypowiada się krytycznie. Prognoza penitencjarna w jego przypadku jest pozytywna.

(dowód: opinia z Zakładu Karnego w S. dotycząca P. K.

- k. 39 – 39 odwrót)

Na rozprawie w dniu 03 czerwca 2015r. P. K. odmówił składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania.

Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dowody w postaci: informacji z KRK dotyczącej P. K.(k. 6 – 7 odwrót), odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie w sprawie II K 84/04 (k. 13 – 19 odwrót), odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 54/13 wraz z uzasadnieniem (k. 41 – 68 odwrót), odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydany w sprawie II AKa 289/14 (k. 69 – 69 odwrót), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie w sprawie IV K 1047/13 wraz z uzasadnieniem (k. 70 – 87), odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie w sprawie VII Ka 851/14 wraz z uzasadnieniem (k. 88 – 93), oraz opinii z Zakładu Karnego w S.dotyczącej P. K.(k. 39 – 39 odwrót), albowiem ich wiarygodność nie była przez żadną ze stron kwestionowana, a przy tym wzajemnie się one uzupełniają. Są to przy tym dokumenty wystawione przez właściwe organy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wyrok łączny jest instytucją karnoprawną, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu. Warunki łączenia kar określa art. 85 kk. W świetle tego przepisu orzeczenie kary łącznej może nastąpić wtedy, gdy :

- a. sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw;
- b. przestępstwa te zostały popełnione zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich;
- c. za przestępstwa te zostały wymierzone kary tego samego rodzaju albo inne podlegające połączeniu.

Jak wynika z powyższego warunkiem wydania wyroku łącznego i wymierzenia na jego mocy kary łącznej jest to, aby przestępstwa ustalone różnymi prawomocnymi wyrokami popełnione zostały przez sprawcę, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W przedmiotowej sprawie bez wątplenia zachodzą podstawy do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym w stosunku do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 15 września 2014r. wydanego w sprawie II K 54/13 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 lipca 2014r. wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 lutego 2015r. wydanym w sprawie II Ka 851/14. Jeżeli chodzi o wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie wydany w sprawie IV K 1047/13 zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie w sprawie II Ka 851/14, to został on wydany w dniu 21 lipca 2014r., zaś czyn przypisany tym wyrokiem został popełniony w dniu 26 lutego 2006r. Jeżeli natomiast chodzi o wyrok Sądu Okręgowego wydany w sprawie II K 54/13 to przypisano nim czyn popełniony w okresie od 27 maja

2004r. do 08 marca 2006r., a więc przed wydaniem przez Sąd Rejonowy w Częstochowie wyroku w sprawie IV K 1047/13. Jednocześnie w obu tych sprawach zostały wymierzone bezwzględne kary pozbawienia wolności, które podlegają łączeniu. Tym samym jeżeli chodzi o opisane wyżej wyroki, którymi został skazany P. K., spełnione zostały wszystkie przesłanki określone w art. 85 kk, których spełnienie warunkuje orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej obejmującej jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone tymi wyrokami.

Nie można oczywiście zapominać, że P. K. został skazany jeszcze jednym wyrokiem i to chronologicznie pierwszym, a mianowicie wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie wydanym w sprawie II K 84/04 za przestępstwa popełnione w okresie od września 2002r. do lipca 2003r., a także w dniach 30 lipca 2003r., 18 kwietnia 2003r. oraz w dniu 06 kwietnia 2003r. Niemniej jednak wyrok ten został wydany w dniu 17 lutego 2006r., zaś czyny, za które P. K. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 54/13 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie wydanym w sprawie II Ka 851/14 zostały popełnione odpowiednio w okresie od 27 maja 2004r. do 08 marca 2006r. oraz w dniu 26 lutego 2006r., a więc już po wydaniu wyroku w sprawie II K 84/04. Tym samym nie zostały spełnione warunki uzasadnienia połączenia w wyroku łącznym również kar orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie wydanym w sprawie II K 84/04. Na marginesie należy zauważyć, że gdyby wyrok w tej sprawie został wydany choć miesiąc później, to byłyby podstawy do objęcia wyrokiem łącznym również kar orzeczonych w tej sprawie.

Ostatecznie więc w niniejszej sprawie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności wobec P. K. w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 15 września 2014r. wydanym w sprawie II K 54/13 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 lipca 2014r. wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 lutego 2015r. wydanym w sprawie II Ka 851/14.

Skoro spełnione zostały warunki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wspomnianymi wyżej wyrokami, to należało przeanalizować kryteria łączenia tych kar. Zostały one określone w art. 86§1 kk. Tymczasem zgodnie z tym przepisem karę łączną wymierza się od najwyższej z kar wymierzonych za dane przestępstwo w wyroku podlegającym łączeniu do sumy kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, to jest do sumy kar wymierzonych w łączonych wyrokach, nie przekraczając 15 lat pozbawienia wolności. P. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 15 września 2014r. wydanym w sprawie II K 54/13 wymierzono za przypisane mu przestępstwo karę jednostkową 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 lipca 2014r. wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 lutego 2015r. wydanym w sprawie II Ka 851/14 orzeczono wobec skazanego karę 1 roku pozbawienia wolności. Stosownie więc do wynikających z art. 86§1 kk reguł wymierzona niniejszym wyrokiem łącznym kara winna się zawierać w granicach od 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (zasada absorpcji) do 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (zasada kumulacji).

Wydając wyrok łączny Sąd nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw i winie, lecz przede wszystkim powinien rozważyć przedmiotowo – podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz położyć nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara łączna ma odnieść w stosunku do skazanego, a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy wydaniu wyroku łącznego uzasadnione jest uwzględnienie także okoliczności, które nastąpiły po wymierzeniu kar w sprawach prawomocnie osądzonych, a w tym zachowanie się skazanego w trakcie wykonywania kar, na co wskazuje choćby treść art. 571§1 kpk.

Zasadę absorpcji można zastosować, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliski związek, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, jak też gdy istnieją szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 03 stycznia 1997 roku wydany w sprawie II AKa 321/96 (Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8), w świetle którego zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana w szczególności, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bardzo bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala

na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów: bliskość czasowa ich popełnienia (najbliższy związek zachodzi gdy czyny popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), rodzaj naruszonego dobra prawnego (najbliższy związek występuje przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy (najbliższy związek przy podobnym sposobie działania). W aspekcie podmiotowym chodzi m.in. o motywby bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 października 2008 r. w sprawie II AKa 93/08, Prokuratura i Prawo - wkładka 2009/5/33). Przez związek podmiotowo – przedmiotowy rozumieć należy przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację, czas i miejsce popełnienia każdego z nich (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2 lipca 1992r., II AKr 117/92, KZS 1992/3-9/50).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy przy wymierzaniu P. K. kary łącznej pozbawienia wolności w pierwszej kolejności należało rozważyć związek łączący czyny, za które orzeczono kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu. Niewątpliwie zachodzi stosunkowo bliski związek czasowy pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego. Czyn przypisany wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie wydanym w sprawie II Ka 851/14 został popełniony w dniu 26 lutego 2006r., gdy tymczasem czyn przypisany wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 54/13 w okresie od 27 maja 2004r. do 08 marca 2006r. Wskazać też trzeba, iż oba te przestępstwa zostały popełnione ponad 9 lat temu, a poza tymi czynami skazany nie popełnił w późniejszym okresie kolejnych przestępstw. Trzeba również podkreślić, że kara łączna ma w tym wypadku objąć kary jednostkowe za w sumie tylko dwa przestępstwa. Ponadto niewątpliwie na korzyść skazanego przemawia także jego zachowanie w trakcie pobytu w zakładzie karnym. Otóż przestrzega przepisów określających zasady i tryb wykonywania kary pozbawienia wolności oraz ustalony w zakładzie karnym porządek. Nie był karany dyscyplinarnie. Zabiega o podjęcie pracy. Dobrze dba o czystość i estetykę celi mieszkalnej. Chętnie uczestniczy w organizowanych zajęciach kulturalno – oświatowych i sportowych. Nie jest uczestnikiem podkultury więziennej. Wobec przełożonych prezentuje właściwe postawy i zachowania. W celi mieszkalnej jest zgodny. Nie były wobec niego stosowane środki przymusu bezpośredniego. Nie zaobserwowano u niego zachowań agresywnych i samoagresji. Brał udział w programie z zakresu przygotowania do readaptacji społecznej pod tytułem: (...). Co również ważne na temat popełnionego przestępstwa oraz trybu życia przed osadzeniem wypowiada się krytycznie, a prognoza penitencjarna w jego przypadku jest pozytywna. Z drugiej strony nie można przeceniać treści tej opinii uwzględniając fakt, że skazany odbywa karę pozbawienia wolności dopiero od dnia 09 marca 2015r., zaś generalnie opinia z Zakładu Karnego w S. na jego temat jest przeciętna.

Przy rozstrzygnięciu o karze łącznej pozbawienia wolności nie można zapominać o okolicznościach, które przemawiają za orzeczeniem tej kary w wymiarze choć zbliżonym do kary, która mogłaby zostać wymierzona z zastosowaniem zasady kumulacji. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że w obu sprawach P. K. został skazany za zupełnie różne przestępstwa, w przypadku których w dodatku motywby działania skazanego były za każdym razem zupełnie różne. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 54/13 został on mianowicie skazany za czyn wyczerpujący znamiona szeregu przepisów z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, zaś wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie wydanym w sprawie II Ka 851/14 za udział w pobicie, a więc czyn przeciwko zdrowiu człowieka.

Przy orzekaniu kary łącznej nie można też zapominać o celach, jakie ma spełnić kara czy to w zakresie funkcji wychowawczej wobec skazanego czy to w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Podkreślić należy, że jeżeli za poważne czyny kara łączna miałaby oscylować w granicach kary 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, to byłby to niewątpliwie zły sygnał dla społeczeństwa, iż poważny czyn, jakim jest udział w pobicie nie spotkał się z odpowiednią reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości. Niewątpliwie więc kara z zastosowaniem zasady absorpcji czy też nawet w wymiarze zbliżonym do kary 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności nie spełniłaby celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Podobnie w przypadku samego P. K. orzeczenie

kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji czy nawet zbliżonej do tej zasady, oznaczałoby, że bardzo poważne przestępstwo w postaci udziału w pobiciu pozostałoby tak naprawdę bez konsekwencji. Taka kara nie spełniłaby więc także celów wychowawczych wobec skazanego, gdyż w istocie stanowiłaby swego rodzaju nagrodę dla P. K. polegającą na braku rzeczywistej odpowiedzialności za ten czyn.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy – na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk – w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanym w sprawie II K 54/13 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie wydanym w sprawie IV K 1047/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie wydanym w sprawie II Ka 851/14 wymierzył P. K. karę łączną 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a więc zastosował przy orzekaniu tej kary zasadę asperacji. Kara łączna pozbawienia wolności w tym wymiarze jest karą uwzględniającą wskazane wyżej przesłanki, które należy mieć na względzie przy orzekaniu kary łącznej i zarazem karą, która spełni równie cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego oraz cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 577 kk na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w sprawie II K 54/13 Sądu Okręgowego w Sieradzu od dnia 24 kwietnia 2013r. do dnia 10 października 2013r. oraz od dnia 18 października 2013r. do dnia 04 czerwca 2014r., a także okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IV K 1047/13 Sądu Rejonowego w Częstochowie od dnia 10 października 2013r. do dnia 18 października 2013r., a za początek odbywania tej kary przyjął dzień 09 marca 2015r.

Jednocześnie Sąd uznał opisane wyżej wyroki w zakresie kar pozbawienia wolności za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie za podlegające odrębnemu wykonaniu, jak też umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie,

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 120 złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w niniejszym postępowaniu.

Na podstawie art. 624§1 kpk w związku z tym, iż skazany kilka najbliższych lat spędzi w zakładzie karnym, a przy tym nie jest zatrudniony odpłatnie, Sąd zwolnił go z obowiązku uiszczenia kosztów niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.